PRUSSIA
REGI OPTIMO MAXIMO, PATRI PATRIAE, FOELICITATEM.

IOAN. DEMETRII
SOLIKOWSKI.

M. D. LXVI.

PRVSSIA
REGI.

ILLA ego, quæ longa steteram Borußia pace,
Nuper ab externis dilacerata feris.
Post lac exuctum penitus, uel ad usq; cruorem,
Et si quis toto corpore succus erat.
Afflictum tandem tollo caput, oreq; damnis
Assueto, trepidos ponere disco pedes.
Vnde pares meritis referam, Rex inclyte grates?
Liberor à damnis, te auxiliante, meis.
Et contenta quidem mammis dum monstra putarem,
Obticui, poteram dißimulare malum.
At postquam in nostro rabiosos uiscere morsus
Figunt: non potui uulnera tanta pati.
Nec potui miseris lachrymis, nec parcere uoci,
Ingenium sexus sumq; secuta mei.
Mox tibi quæ cordi est pietas, auresq; benignæ
Et uox, & lachrymæ te tetigêre meæ.
Tam fœdè laceræ sortem miseratus acerbam,
Matura mihi mox præsidiaris ope.
Regali & solio, magno auscultante Senatu,
Quò mihi sucurras, talia uerba facis.
Illa graui quondam Borußia parta labore
Concessa multos pace, quieta, dies:

Illa

Illa decus regni, tum ſubdita fida Poloni,
Perturbata noua conditione gemit.
Languida decumbit, neq; ſpes erit ulla ſalutis,
Ni tempeſtiua proſpiciamus ope.
Hinc lupus, inde canis, multa cum prole, fatigat,
Quiq; abigat nemo hoc tempore fidus adeſt.
Diſceſſere, quibus decuit iuuiſſe parentem,
Spes illi in nobis ſola relicta manet.
Quam ſi deſerimus, nec in iſta ſorte iuuamus,
Ecquod ſanandæ poſtmodò tempus erit?
Labitur è manibus ſimul àc occaſio, nunquam ”
Commoda tam ueniet, quàm bona prima fuit. ”
Ergò mei proceres, operas coniungite ueſtras,
Pruſſia quo pacto noſtra ualere queat.
Demus id Alberto, fuimus quo ſemper amante,
Vſi: & ſanguinis hic iure iuuandus erit.
Cuius in hoc ſenio nobis hæc cura recumbit,
Vt poſſit placidos nempe uidere dies.
Tranquilla & uelut eſt uſus ditione, relinquat
Et nato Imperij ſceptra tenere ſui.
Demus id Alberto Iuueni, qui natus ab illo
Magnanimum referet, moribus, ore patrem.
Quo de cura mihi potior ſumenda uidetur,
Ne ſit de manibus patria rapta ſuis.
Virtutes patrias, ueſtigia plena ſequetur,
Deuinctus nobis more parentis erit.

Demus & his, quorum nobis subiectio nota,
    Erga nosꝗ₃ fides indubitata fuit.
Hæc ubi dicta tuus subdit sua uota senatus,
    Et mihi iucunda uoce, benignus, ait,
Nescit nemo grauis res plenas esse pericli,
    Quas ibi nunc motas Prussia tota dolet.
Succurendum igitur terræ, mora longa facessat,
    In sola hac, ô Rex, alta pericla, latent.
Prome sagittiferam Princeps inuicte pharetram,
    Iustaꝗ₃ regali concute tela manu.
Mitte Palatinum, quo nunc tua Bresta refulget,
    Est qui Sluzouiæ lausꝗ₃ decusꝗ₃ domus.
Zborouium Petrum, Bieci Castella tenentem,
    Indole promittit. prospera cuncta, sua.
Kostkam Ioannem, linguæ rerumꝗ₃ peritum,
    Præfectum fundi clare Gedane tui.
Nicoleon Firley, ueteri quem sanguine, musa
    In doctis fecit nomen habere uiris.
Horum consilijs facies, operaꝗ₃ fideli,
    Vt careat tantis Prussica terra malis.
Ista recensentur concordia uota senatus,
    Hi sibi delatum munus obire parant.
Seꝗ₃ uiæ accingunt celeres, mora nulla sequuta est,
    Publica priuatis quod potiora sciant.
Tum quidam Iuuenis Decurrit regiS ab aula,
    Et Sismunde tuo nomine iussa refert.

Cuius ego uerbis mihi læta ferentibus hærens,
Indicio lætæ ſum recreata ſpei.
Aduentare refert, qui me & mea uulnera curent,
A miseraq; canes excutiantq; lupos.
Ecce autem ueniunt, ceu ſol poſt nubila, grati,
Officijq; ferunt munia plena ſui.
Eſte ſalutati, quamuis ego languida clamo,
Quattuor ô magnæ lumina Sarmatiæ.
Gratia ſit uobis mea lux, rediuiuaq; uita,
Quòd uos immodicus non labor iſte grauat.
Non tempus, non uos longa interualla uiarum,
Commoda nec propriæ uos tenuère domus.
Quo uos pro merito, Boruſsia ſalua perenni
Laude uehet: ueſtra hic nomina morte carent.
Hi mox intentis animis, & robore iuncto,
Prudentes fœlix aggrediuntur opus,
Et quia non plenis flaueſcit meſsis ariſtis,
Nec ſatis utiliter ſemina condit humus.
Ni prius euulſi ſentes, lappæq; nociuæ,
Ni ſtipulæ ſteriles emoriantur agri.
Sic prius euellunt ſentes, de corpore noſtro
Et morbos abigunt, quàm medicina datur.
Monſtra foras pellunt, remouent et ab ubere noſtro
Quæ mihi mortifero uulnere damna dabant.
Nec prece, nec precio, lachrymis auroue mouentur,
Nil iſtis largæ quæq; dabantur opes.

Iusticiæ leges generoso corde secuti
Immota sanctum mente tuentur opus.
Hinc commissa uiris quòd sum melioribus, ex hac
Spe surgo, & iam res sunt meliore loco.
Expulsi fucus, iniuria longa recessit,
Quo doleat nullus, quodúe queratur habet.
Ordo nobilium penitus reparatur Equestris,
Quæ merito debet iam sua iura tenet.
Nil nunc Canicij, nil cætera turba quereris,
Matri erit hic posthac nulla querela tuæ.
Conueniente sibi cuncta oppida iure fruentur,
Nec bona legitimi causa doloris erit.
Pax erit in terris, pax florida & aurea nostris,
Materies nulla hic seditionis erit.
Aequabunt miseris æqualia iura potentes,
Nil quisquam præter ius uiolenter aget.
Nil habet hic iuris terris Osiander in istis,
Nomine qui sanctus re maledictus erat.
En Legatorum refugit decreta tuorum,
Augustæ fidei restituetur honor.
Scaliger his pulsus meritoq; remotus ab oris,
Materies tanti nam fuit ille mali.
Perniciosa suum nunc conspiratio finem
Accipit, & regno iam patefacta ruit.
Victarum tota est uiolentia pulsa ferarum,
Mentitæ species quæ pietatis habent.

Cedite

Cedite degeneres fuci, lamiæq; rapaces,
In uos crudelis Sarmata semper erit.
Vltrices aquilæ uobis sua rostra minantur,
Ferratosq; pedes, pectus & indomitum.
Fama uetus uestram moueat notißima mentem,
Victa est Sarmatica bellua multa manu.
Laudatos habeas Prussos, qui in fluctibus istis,
Erga te immotam Rex tenuere fidem.
Mens laudata sit & Senioris Principis, in te,
Inq; meam sobolem, quam moderatur, amor,
In dextram sumpsit tua quod molimina partem,
In mea quod facilem commoda seq; dedit.
Sint quoq; laudati, tua Rex Commissa gerentes,
Hi plenè morbis consuluere meis.
Hi plenè ereptam mihi restituère salutem,
Nullus & in toto corpore languor adest,
His ego iam factis melius Borußia uiuam,
Postquam sic sensus conualuère mei,
Quam modò tu curam pro me Rex magne subisti,
O pater ô patriæ cura salusq; tuæ,
De tali cura posthac nihil oro remittas,
Eueniant rebus ne grauiora meis.
Namq; alijs etsi de nostro corpore natis,
Negligor, ac si illis sæua nouerca forem.
Externi fortasse magis sua commoda quærent,
Nulla erit, & tonso uellere cura mei.

Illos

Illos Regali tu obſerua lumine, ne ſic
Turba ea ſit matri pernicioſa ſuæ.
Quàm bene feciſti mihi nunc, tam numina diuum
Inuenias uotis eſſe benigna tuis.
Perpetuò tanti ſtabit tibi gratia facti,
Donec in hoc aliquis corpore ſenſus erit.
Donec erunt cœlo gemmantia ſydera, donec
Viſentur liquido monſtra ſtupenda mari.
Hic Auguſte tibi laudem ſeruabo perennem
Immemor hinc nullo tempore facta tui.
Poſt ego non tales unquam ſubitura procellas,
Si mihi te ſaluum fata benigna dabunt.
Pulla meo nunquam cernetur corpore ueſtis,
Quàm mihi te ſeruat parca uerenda diu.
Vt ualeamq; diu, poſt diuos uiue patrone
Vnica Sarmatiæ & gloria noſtra uale.

VNI ET TRINO
GLORIA.